Свети Нектарије Егински,

Божији светитељ

и миљеник многих српских породица

Светитељи су Божја деца, а ми хришћани деца смо и њихова и Божја. Ми смо браћа и Светитељима, и сви имамо Цркву за своју небоземну матер. Ми још имамо хорове небеске браће – анђелске бестелесне силе. На њиховом челу стоји Пресвета Дјева Марија Богородица, Мати Господа и Богобрата нашег Исуса Христа. Она је и наша Небеска Царица, као што је Христос Небески Цар Царства славе на Небесима, али и Глава Цркве на земљи. Земља пак јесте подножје ногу Његових, камо смо сви ми облагодаћени чланови Његовог Тела, и још они који се хране Његовим Телом и Крвљу. Ради чега? Опроштаја грехова, васкрсења из мртвих и преображења, те ради вечног живота са свима Светима.

Ми познајемо све Свете наше Православне Цркве и ословљавамо их по имену. И они нас познају у Христу и са нама опште благодаћу Бога Духа Светога, а благоволношћу Оца нашег Који је на Небесима. Сврха нашег општења пак јесте исправно веровање и богоугодно живљење у Цркви, наочиглед целога света. Тако су и сви наши Свети, оци матере и отрочад живели у Христу, и неустрашиво сведочили веру, наду и љубав пред светом, а Господ их је прослављао као своје угоднике. Ипак, неки од њих су нам мање познати, но не и мање важни; неки су опет познатији, док су неки општепознати, па ми у молитвеном обраћању имамо највише слободе према њима.

Петорка је светитеља чија имена данас нарочито прожимају наше душе, и којима се ми најприсније обраћамо: Светом Николају Архиепископу Мир-Ликијском Чудотворцу, светом Јовану Милостивом Архиепископу Александријском, Светом Сави Првом Архиепископу Српском, Светом Николају Епископу Охридском и Жичком и Светом Нектарију Митрополиту Пендапољском и Егинском Чудотворцу. Све њих повезује обиље Божје благодати којом они богато и разноврсно чудотворе у хришћанским народима, и све до овога часа нас крепе да живимо, и да бисмо живели врлински.

Житије светог Нектарија Егинског чудотворца и прослављача Пресвете Богородице одликује се примерима таквих и толиких дуготрајних страдања да му трнов венац, изразимо се тако, никада није спадао с главе. Односно, његову главу су озлеђивали трнови венци клевета и лажи које су плели људи из његовог окружења, а које је покретала демонска завист и братомржња. Непријатељ људског рода који завиди на слави и самом Господу нашем Исусу Христу, није остављао на миру ни овог Божјег угодника. Па тако, што је он више напредовао из славе у славу путем подвига молитве и поста, проповеди Јеванђеља и делатне љубави, трпљења клевета и осуда, прогона и болести, то су му ближњи, сурови у сопственом срцу, све више и више задавали ударце по његовом срцу и уму, души и телу. Али то овог Божјег човека није сламало, него га је још више крепило у ношењу крста и прослављању Свете Тројице. Зато га је химнописац назвао *градом саме Свете Тројице; као и Богородичином лиром, ризницом спасоносних догмата, крманошем спасења многих, лучом Духа Светога, корифејем монаштва и подвигоположником, удавитељем гордости и сујете жилама покајања и смирења, неусахњивом бројаницом молитве Исусу, непреваривом узданицом свих болујућих и страждушчих, живим срцем чији откуцаји допиру из његовога кивота и дотичу се свих који му се обраћају, економом свих који су се кроз болест распели, руководитељем и учитељем младих к богопознању и спасењу, медоносном пчелом која Христово Јеванђеље страдања и васкрсења разноси по свету...*

Господу Исусу Христу било је мило да Му се његов угодник баш кроз страдања уподоби, еда би он својим ранама допунио Његове ране, еда би он својим подвизима деци нашег века посведочио могућност јеванђелског начина живљења – све до мере раста Христовога – и до обожења. Зато се његово благотворно зрачење проширило на целу васељену.

Оче Нектарије, богоугодниче и чудотворче, моли Бога за нас грешне!

+Архиепископ и Митрополит крушевачки Давид